

## นางเปือ คนจนที่ไม่จนน้ำใจ

....มันเป็นความสุขที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น มันคิดเป็นนิสัย ไม่ช่วยไม่ได้

มันมีความสุขที่ได้ช่วย.....

นางน้อย ปิ่นพันธุ์ (เปือ) อายุ 64 ปี เกิดและเติบโตอยู่ในชุมชนคลองเตย ชาวบ้านรู้จักเธอในนาม “เปือ” นางเปือได้มีโอกาสติดตามย่าซึ่งเป็นหมอดำแย ไปทำคลอดให้กับชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกัน ตั้งแต่อายุ 15 ปี โดยผู้เป็นย่าได้มอบวิชาความรู้สอนการทำคลอดให้กับนางเปือ ซึ่งนางเปือได้เป็นหมอดำแยทำ



คลอดเต็มตัวตอนอายุ 30 ปี เท่าที่จำความได้ทำคลอดให้กับเพื่อนบ้านครั้งแรกในชีวิตเป็นเด็กผู้ชายมีสุขภาพแข็งแรง ร้อยกว่าชีวิตที่ผ่านมามีการทำคลอดของนางเปือมาแล้ว นอกจากนี้เธอยังมีส่วนช่วยเหลือเด็กและชาวบ้านที่มีลูกขณะที่ยังไม่พร้อม ไม่กล้าไปเผชิญกับสังคมภายนอก เพราะกลัวถูกรังเกียจและต่อว่าให้อับอาย และประกอบกับชาวบ้านส่วนใหญ่ในชุมชนมีฐานะยากจนไม่มีกำลังทรัพย์พอที่จะไปหาหมอที่โรงพยาบาล ชาวบ้านจึงเลือกที่จะใช้บริการของนางเปือในการทำคลอด เพราะไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ และที่ผ่านมามาหลังทำคลอดนางเปือก็จะไปดำเนินการแจ้งเกิดที่สำนักงานเขตคลองเตยให้ด้วย

ด้วยจิตใจที่เมตตาไม่ว่าใครมีเรื่องเดือดร้อนอะไรนางเปือจะไปช่วยเหลือทุกเรื่องขอให้บอก ใครไม่มีข้าวกินก็จะเอื้อเพื่อแบ่งปันอาหารให้ ถึงแม้ครอบครัวนางเปือจะยากจนถึงขั้นไม่มีจะกินก็ตาม แต่นางเปือก็มีน้ำใจต่อคนที่ยากลำบากเหมือนตนเองเสมอ ชาวบ้านที่อยู่ในละแวกเดียวกันจะเห็นจนจินดา ที่เห็นนางเปือมักจะนำเด็กที่ถูกพ่อแม่ทอดทิ้งหรือพ่อแม่ไม่ดูแลมาเลี้ยงดู ซึ่งนางเปือบอกว่า “มันเป็นความสุขที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น มันคิดเป็นนิสัย ไม่ช่วยไม่ได้ มันมีความสุขที่ได้ช่วย....”

บนเนื้อที่ 15 ตารางวา ลักษณะบ้านเป็นบ้านปูนชั้นเดียวในโซน “บ้านการุณ” ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เป็นที่อาศัยของคนยากจนที่ถูกไล่ที่จากล๊อค 6-12 มาอยู่ในชุมชน 70 ไร่



สภาพบ้านก่อนซ่อมแซม



สภาพบ้านหลังซ่อมแซม

เมื่อปี 2528 ซึ่งครอบครัวของนางเป็อได้รับสิทธินั้น ครอบครัวของนางเป็อและนายสุรพล ผู้เป็นสามี มีลูกด้วยกัน 4 คน เสียชีวิต 2 คน ลูกสาวและลูกชายอีก 2 คนที่ยังมีชีวิตอยู่ต่างแยกครอบครัวไปอยู่ที่อื่น ปัจจุบันครอบครัวอาศัยอยู่ด้วยกัน 7 คน ประกอบด้วย นางเป็อ,สามี,หลานชาย 4 คน หลานสาว 1 คน ที่เลี้ยงดูมาตั้งแต่เด็ก ๆ เพราะพ่อแม่ทิ้งไว้ ผู้ที่หารายได้หลักในการจุนเจือครอบครัว คือ นายสุรพล มีอาชีพ

เป็นกรรมกรแบกหามในท่าเรือคลองเตย มีรายได้วันละ 300 บาท ซึ่งสัปดาห์หนึ่งจะมีงานเพียง 2 วัน บางสัปดาห์ก็ไม่มีงานเลย ทำให้บางครั้งไม่มีทั้งข้าวและอาหารกิน นางเป็อก็ต้องไปขออาหารที่มูลนิธิดวงประทีปบ้าง หากเป็นวันพระก็ไปขอจากพระที่วัดสะพานมาประทังชีวิต นายสุรพลปัจจุบันตาบอดข้างขวาและเป็นโรคถุงน้ำรั่วจะมีอาการที่รูดตัวเองโดยไม่รู้ตัว ร่างกายผ่ายผอมเดินไม่ค่อยไหว สภาพบ้านที่อาศัยอยู่ที่ทรุดโทรม ด้วยความเครียด ปัญหาที่เข้ามารุมเร้า นางเป็อจึงหันไปพึ่งหลักกลายเป็นคนติดเหล้าอย่างหนักอยู่หลายปี

และด้วยความเข้าใจถึงปัญหาของนางเป็อและให้โอกาสของคุณครูประทีป หลังจากที่ได้รับการช่วยเหลือในการซ่อมแซมบ้านจากความช่วยเหลือของธนาคารอาคารสงเคราะห์ ทำให้นางเป็อซาบซึ้งใจและได้คิดทบทวนตัวเองว่าต้องเปลี่ยนแปลงตัวเองใหม่เล็กให้ได้ โดยหักดิบเลิกเหล้าก่อนเข้าพรรษาที่ผ่านมา และกล่าวทิ้งท้ายว่า “ คุณครูประทีปและธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้หยิบยื่นโอกาสและความช่วยเหลือมาให้ สิ่งสำคัญคือท่านเห็นคุณค่าในความคิดของฉัน ฉันก็ควรจะทำสิ่งดี ๆ เพื่อตอบแทนท่านบ้าง” หลังจากเลิกเหล้า นางเป็อก็มีเพื่อนบ้านแวะเวียนมาหาเยอะขึ้น ชีวิตมีความสุข สุขภาพแข็งแรง เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับลูกหลาน ได้เจริญรอยตาม ในการคิดดี ทำดี ของนางเป็อที่หันกลับมาเดินตามแนวทางของคนจนผู้ไม่เคยเล็งน้ำใจต่อชาวมชนอีกครั้งหนึ่ง

บุญมา รอดดี รายงาน  
วาสนา สนิทหมื่น ไวย เรียบเรียง